

Skaldekonst i klubbstugan Juktån

Verser ur Gästboken 1938-1974

Vi prisa Juktån och vår stuga
vi prisa öring, röding och harr
det är en plats som heter duga
vid härlig fors bland löv och barr
(1944)

Vid Råbbmon lämnade vi PV-ratten
och for med "Fjosokken" i största hast
nordvästut. Drog vi sen med packnings last
på rygg, till dess vi nått vårt fiskevatten

När fiskesatan en gång väl besatt en
då har man mer ej ro och ingen rast;
man strävar blott att få en öring fast
och prövar flugorna i sena natten.

All småfisk, lämpligt stor till mat åt katten
får gå tillbaks. Och vi gör kast på kast
och ger oss ej förrn vi på kroken tatt en
så präktig fisk att spöet nästan brast.
Sen går vi hem med flugorna i hatten
i sällskap blott med spöknattdimmans gast.
(1952)

Helge, Olle och en annan kis
har jobbat hårt med stugans spis.
Dessemellan fiskat; mest i regn
sällan njutit stugans sköna säng.
Juktån varit hög och skön
givit många fiskarrön.
Skönhetsvärden, glam och fiskesök
lockar till ett nytt besök.
(1954)

Våra flickor

I Juktån detta år vi sågo "slyn-blänk"
i ögonen på hon av "Ushle Trynbänk" *)
Ty i vår kappsäck, när vi hitåt foro
man kunde finna Walters Lillemor å

Med henne följde ock en signorina
som juktåmyggen älskade att pina
hon var nog född för annat, Lahra
fast livet här hon kunde hjälpligt klara.

Små fiskarflickor äro nog så rara
Men morgonkaffet fingo gubbar klara
men fick dom sen blott några timmar sova
så kunde de nu faktiskt frukost klara

Den goda sömnen vi dock icke klandra
ty stundom de ut med oss vandra
och juktåliv trots forsens brusning
förutom dem haft mindre tjusning

*) För den oinvidde meddelas att "Ushle Trynbänk" betuder
"underlig sovställning"
(1954)

Att ännu vi lever är en gåta
ty spisfan den rykte hur vi än påta
Ute var dimmigt och kallt utav katten
av Juktån ej syntes ett spår uppå natten.

Fiskar dock fastnade skapligt på gutten
för Ragge, Ture och Motala-"gutten"
Vi äro nöjda, med sol i vårt sinne
ej aset därinne förstört vårt minne
av ljuvliga dagar med gott humör
därför vi Juktån ger vår honnör.
(1955)

Vi haft vår livsföring
inrättad efter harr och öring
Vi oss tidigt ur sångarna makat
och till skillnad mot fiskarna vakat

I dagar och nätter fram för Er
små flygfän vi kastat av skilda kulörer
Ja, nog har vi sökt att Er truga
Er behagar dock ej vår fluga

I luspar, struckor och aggor
(ej enbart i stugans faggor!)
vi traskat åtskilliga mil
för att höra ”the song of the reel”

Men kanske ännu Ni ej har aptit
på sländor, mygg och moskit
och håller tillgodo med larver och alger
och annat vi saknat bland fiskattiraljer

Ty endast små fiskbarn och tokar
har fastnat på våra krokare
och därför som böckling
anrättats har genom rökning.

Ja, Walter förstås, har klara’ bravaden
ta en gamling (vi grava’ den)
men om Göran och Jonas, sa öring och harrar
”Nybörjare knappast oss narrar!”

Men vi äro alla likafullt glada och nöjda
och skall oss länge fröjda
vid minnet av karg men skön natur
av sol och behaglig temperatur

Vi önska Dig lycka, Jukta-lax
för att ha oss lurat – bli inte en kax
För följande vecka anländer Orvar
som aldrig lärt sig att fördraga korvar!
(1956)

Sedan Walters lag dragit hem
i stuga tog in
för att fiska med kläm
och ha sol i sinn

Trivsamma makarna Thure och Thyra
med Gunnar, kisen,
väsälle Ivar, villig bestyra
det mesta – dock sämre att fyra

Orvar, överste öringskräcken (*från Östrand*)
samt Sven-Erik, utvald att inleda skrivning på fläcken

Vädret har vår Herre varierat
både regn och kallt
Värmande drycker vi konsumerat
whiskyn var av ädel halt

Största fisken vägde ett och ett
Ivar blev om hjärtat lätt
I Holmselet den tog av livet ajöken
här hemma lades den i röken.

Flitigt fiskades med flugan
senare det kaskades i stugan.
När herrarna kom i dityrambisk yra
Stängdes dörren snart av Thyra
(1956)

Till fjälls med spö och fluga
utan båd’ barn och fruga
för att leva efter eget sinne
det är det som är livet på en pinne
(1956)

Det är svårt att fiska och rimma
i denna otäcka dimma
men vi satte några flugor till slut
i Juktå-öringens trut.
Vi är saliga över de fiskar vi fått
och dessutom har vi ätit och druckit gott
(1958)

I Västerbottens lappmark
i en fiskarkoja röd
Vi sitta fem flugfiskare
i stearinets glöd

Vi tänka på den vecka
vi fått koppla av vårt knog
och glädjas åt den öring
som på vår fluga tog
(1958)

Rätt så mycket fisk
djäkligt gott om disk
mygg i tusental
i glödhet Juktådal
(den 20/7 +38)
(1959)

Vi alla syntes snart med flugor fumla
så snart som Ruberts traktor stugan nått
och gladdes åt se fisk i forsen rumla
strax utanför vårt primitiva slott

Tre dagar ville bytet äta humla
På Coch-y-Bondhu Walter kilosöring fått
Vi åt den gravad. Genom skägget mumla'
sex kamrater, att vi mådde ganska gott

Sex dagar, sex kamrater hade brått
att med stövlar traska ut och forsen grumla
och kasta flugor just där öring stått

Att vila var beskärt till nattlig lott
om sex kamrater då ej lyckats rumla
bland öring, harr och välbestänkta (?) mått
(1959)

Vi harr och öring fångat ha på fluga
och rödingar som heter duga
men mest förhäxad oss har tranesången
på Dikselet i soluppgången.
(1959)

Det var en revisor aus Schonen
som uppförde sig liksom fånen
Först knäckte han spöt
sen blev han så blöt
och i stugan han möttes av hånen.
(1960)

En quadrologi om lemlar

Prolog:

Vi väntat på Alex och på Walter
en måndag med brännvin och malter
enär ingen kom
vi fick tänka om
och skaffa fram andra gestalter

Sången till Emil:

Infångad av Bengt kom herr Emil
och vrålskrattet hördes nog en mil
under håvnät som ram
blev han genast så tam
att supén blev ost, whisky och långfil

Sången till Emilia:

Sen Emil blev bofast i stugan
vi gick ut och fångade frugan
som genast i skötet
bet Emil, det nötet
så det va ej lönsamt att truga'n

Epilog:

Av lemmelträck dignade bordet
Då kom det förlösande ordet
Det måste blir slut
kör gästerna ut!
För eljest förlora vi modet
(1960)

Det kom ett gäng utan tadel och fruktan
att söka öring och harr uti Juktan
Vi fångades helt av fiskets tjuvning
och njöt av livet som av en berusning.

När veckan var slut
sköt vi frejdig salut
Både värd och gäst:
”Pescare necesse est”

PS
Några hjortron ej gumman får
ty Gud rår men ”björn-spår”
DS
(1960)

Nu än en gång jag nått mitt fiskerike
Långt vägen fört till detta vildmarksmål.
Jag står beredd med spö och håvens trål,
att taga upp fet öring och dess like.

Här strömmar rikt mitt hjärtas fiskedike
En verklighet, ej blott en tom symbol,
där krokad fisk slår vilt på krokens stål
och spöet darrar vilt inför den sagolike.

En fiskedag; och sol och rymd får laka
I kvällen dansar jag i smyg med skårns *)
som pekar ut de höljor som bejaka.
Mitt härbre tyr ett stenkast ifrån forsen
I selet Neptuns vattenandar vaka
Om natten söver luften tungt av porsen.
*) skårns = skåra, ränna; här = ström
(1961)

Juktåstuga och fisket i Juktån
är det svårt att fara från
allrahelst som sekreterarns värdskap älskvärda
gjort dagarna och fisket väl beskärda
(1961)

Långt borta från Kvarken
vid Juktåns sköna strand
där skötte Arne snarken
och Keskis stress försvann.

Svenne flitigt svängde
med nya fiskardon
men's Thure så smått flängde
och fick på allt fason.

Så länge uti sängen
vår Gugge alltid sov
Bengt gnodde i terrängen
med spö och fiskarhåv
(1961)

Ett härligt vatten, men lite fisk
ett trevligt sällskap, fast mycke disk
dock gästfriheten var grandios
fast regnet droppade från stugans ås
och jag tappar den stekta harren i *Srokas* (??)
sång , jag arma gäst
errare humanum est
(1961)

Minsann det skett en härligt stor förvandling
av allting i vår Juktås gamla hus.
Dess anblick lyser av ett soligt ljus
Make-up-en var en effektiv behandling

Väl bragtes här med hjälp av Stewart's blandning
Christoffer och vi andra till ett rus;
men starkast öring, harr och forsens brus
gav under natten lugn och ljudlig andning.

Bland lövverk lyser som ett himmelskt öga
Bengt Svenssons vackra, blåa stugutak
och Strinholms färger väcker tankar höga.

Jag ser mot selet i behagligt mak
och tänker, att en fluga gagnar föga.
Just då: ”Gå ut, gå ut! Jag ser ett vak!”
(1962)

Med mycket björk på kroken
bland grova ord och fiskar
gord bord och lite diskar
mod och styrka haver ökat

För trevnad, lärdomar och lax
stekt, kokt, gravad och rökat
tackar Ove och Tore med tax
(1962)

Melodi: "Det var dans borti vägen..."

Efter fisken vi börjar med spöet och flugan
vi ha kommit till middag uti Juktåstugan
det var tjo, det var hopp, det var hej.
För glädjen vi känner för fiskarelivet
vi tömmer en bågare, det är ju givet
sjung dudeli, dudeli dej!
(1962)

Vi skulle varit flera
och blev endast tre
När nybygget fallera
så räckte väl de!

Vår nya "pool" i stugan
den verkar "isbod" va'
Man törs ej ta med frugan
när man till Juktån ska.

Vår Herre gav oss väder
och firrars långa rad
och fiskarns hud blev läder
vid gummistövlars vad

Och bodde vi i Indien
då vore vi ett "kast"
Vi skynda hit som hind igen
man har sig bitit fast
(1962)

Melodi: "Nu går jag till Maxim..."

Längs Juktån har vi gått
små fiskar har vi fått
och snaps*) till maten druckit
Med March Brown det gått bra
små harrarna att ta
En riktig Royal Coachman
dock öringen vill ha
*) stor

En präktig kondition
vi fått av all motion
Vi varje hölja prövat
längs alla stränder strövat
och Håkan har fått fnatt
han fiskat varje natt
nu får han rätt att sätta
en fluga i sin hatt.

Till Connemara Black
vi nu får säga tack
Per vill ock tacka Heckham
den gröna flugan Peckham
Dom visade sig bra
att med på kastet ha
nu far vi hem och lär oss
själv knyta flugorna

PS
En vadardräkt var nog
när Einar öring tog
små flugor har han pluggat
och många mackor tuggat
Men nästa gång han ska'
en dykdräkt med sig ha
för att få slippa bada
i alla groparna.
DS

(1963)

Vi foro till kajan i Ruberts landå
De' rumla, de' skramla de' gnall
Men den som var öm-änt, han kunde ju gå
i riktning mot Kajselets fall

Vår Juktå i år fått en ny karaktär
Man känner den knappast igen.
Nu kunde man vada helt utan besvär
I forsen, som förr var så frän.

Men fisket de' var båd si och så
Så hårdfjällat som sällan setts
Men trivdes vi gjorde för fullt ändå
av den vecka som oss beretts.
(1963)

Den sista kvällen i vårt fiskegäng
gick sobert till med andakt inför städning
Historiefloden fick en annan vändning
då Arne mattats på embonpoint.

Den första kvällen L.L. fått i säng
ett Piff-igt bibliotek bland kuddens bäddning
Det ledde dock ej till nå'n räddning
i denna kvinnofattiga terräng.

"Va! Alltså, va!" sa Thure, förde ordet
"Visst blev du paff, va, inför denna sak
visst, Arne var det ju som gjord'et

Men Sven fick storharr på en dikselvak
och gjorde ring med kronor sex på bordet.
- Hans sexskämt var ju helt en annan sak
(1963)

En liten limerick en regnig och fisklös afton

I poolerna nära vår stuga
var fiskarna ganska så sluga:
de älskade flugor på tafs
att se på – nästan till havs -
men att ta dem, nej aldrig, huga!
(1963)

Modern naturlyrik – eller möjligen tvärtom.

Vid stugans båtlänning
förgyller
med dunkelvioletta flikblad
liksom spetsar virkade av en gången generation
med sina gula blommor
och måttfull reslighet
vår landskapsblomma
(1963)

Hygien

Vem har väl sett ett sådant dass?
O tempora som svunnit väck!
Inunder ändan rinner liten bäck -
som mynnar ovan vilken 'plass' ??
(1963)

En vecka med rätt mycken väta
och midnattsfiske varje dag
dock Bosse ordnat härlig mat att äta
som möjliggjort att fiska nya tag.

Vi saknat har den verkligt grova fisken
men fått rätt lagom av en mindre sort
och när se'n Rolf så vänligt klarat disken
vem kan väl klaga på vår juktåsport.

Det visat sig inunder denna vecka
att Gunnar är en mästare av klass
han tålmodigt har fiskat varje sträcka
och fått en fångst som varit verkligt vass.

Nu är vårt fiskafänge snart tillända
och gott kamratskap präglat denna tid.
Hit vi gärna vilja återvända
ett annat år från vardags id.
(1963)

Kalevala-inspirerat

Gosse, vi har fångat fiskar
krokat dem på granna flugor
gått i dagar, gått i nätter
sel och forsar genomletat
vadat uti djupa höljor
öringars och harrars hemvist.

Högt från toppen utav berget
branta morren (?), falkens boplats
solen morgonröd sågs stiga
sprida spektrats alla färger
i en båge över kyrkan
Överstjuktans vigda gravplats
(1964)

Till dem som efter oss följa
vi lämnat en öring så stor
den dväljes i Åkrokens hölja
ni tar den – vi säkert det tror.

Men även på andra ställen
det nappar bra framåt kvällen
Vid Yströmmen på spöet Ivar fick darr
och uppdrog en 7-hektos harr.

Bosses glädje visste ej måtta
han trodde han var i drömmen
när han en öring på 0,8
uppdrog ur Rasteselsströmmen.
Även i dass-höljans bölja
såges en öring sig dölja

Sista kvällen kom Bosse hem över barren
det är nästan så pennan *darrar*
med tre stycken jätteharrar
På väggen man ser den största harren
(1150g, 7,5 hg, 7 hg)

Hela veckan var en fest
som vanligt fiskade Gunnar mest.
(1964)

Att harrar älskar en Cardinal
det vet envar när maten är knal,
men vill man ha en öring fin som snus
då får man plocka fram sin största Kaktus!

Nu ha vi givit vårt bästa råd
men låt det ej leda till överdåd,
för något skall lämnas till följande veckor
om alla ska trivas längs dessa sträckor.
(1964)

Vattnet steg högt
högt över stövlarna
Vi fick ej fisk
men skinka och korv
- för bövlarna –

Lommen gick till
vi tärde vår sill
och åt mera sällan
en öring med dill.

Fisketuren mig höll
Barometern den föll
Kan ni vända på de'
får Ni fisk, ska Ni se!
(1964)

Det blev med rimmet som med fisket
lika dåligt, båda fallen.
Men knog vi haft med sop och disk
i både sängkammare, kök som hallen
Slut för i år
Skål och gutår.
(1964)

Då drar jag ner min gamla hatt
och sjunger på min sång
det ökar livets ljuvlighet och farten på min gång
Mitt flugspös mjuka skate det vinkar
vänligt mot en älv
där stridig harr och öring ger livslust åt mig själv.

Att trivas med ett flugspö, en härlig egenskap
att se en utslängde fluga försvinna i ett gap
att brottas med en öring, som rusar vilt
i vattnets skum
åt livet ger en tjusning, och gör belackar'n stum.

Jag blickar ner i älvens djup, en hölja tar min blick
Det känns så trolskt, och vildmarkslikt,
en skugga där ju gick
Vem är det som mig gäcker,
törhända det är skogens Pan,
jag gör ett tramp för mycket, den skuggan tog väl fan.

Att vandra kring och njuta vid Juktåns vilda strand
när gavs ett bättre medel att lossa jäktets band.
När livet ger mig nektar, jag fyller strax en stor pokal
och tömmer den i hatten, när gavs det bättre val?
(1965)

I Åkrokens djupaste böjning
där sam en öring så grann,
dess kilosvikt krävde ej höjning
den var så ärlig och sann.

På Ivars fluga den smaka'
så Ivar blev alldeles matt,
men lämna' den styggt tillbaka
efter några minuters debatt.

Dit sprang sedan Ivar ständigt
så Ivar blev alldeles matt
men fanskapet undvek behändigt
nytt möte natt efter natt.

Bland andra fiskar som krokats
men ej i journalerna bokats
bör nämnas följande
vilka återgått till aggans böljande

Som genom ett under
och icke på grund av nån fiskares blunder
Drygt över kilot enligt fiskarens uppgifter
sannolikt utan överdrifter

då gapet pryds av en Alexandra
med vidhängande tafs.
Den andra försvann i ett nafs
ovan Trappfallen i Bassängen.

De bör följande vecka tagas på svängen
d.o. när dagen sjunger på refrängen
(1965)

Juktån rusar genom julinatten
oföränderlig och skön
skummet brusar i dess vatten
fiskaren till lön.

Låt oss minnas
långt från striden
denna stund när jäkt och stress försvann
Vad kan vinnas
utom friden
i en värld av lösösläppt hat och bann?

Civilisation – det gamla ruttna aset
begraver vi i höljans friska djup,
när vi i tanklösheten fyller glaset
och tömmer välförtjänt en fiskesup.
(1966)

Melodi: "John Brown's body ..."

Juktån är vattnet, där stora fiskar går
Om man är skicklig många öringar man får
Men förutsättningen är att man hittar rätt
fluga, tid och plätt
Greenwells Glory halleluja
Svarta Lisa halleluja
Teal and Claret halleluja
kan tacklas när som helst
(1966)

Säg farväl lilla fluga åt luckan
och åt selen och luspen och struckan
Natt och dag har du brytt våra harrar
Säg den nu lilla fluga farväl (horn ?)
(1967)

Juktån strilar strida strömmar
fiskare (?) jagar ner mot ån
Här jag drömmer vildmarksdrömmar
sittande vid stugplatån.

Vid Juktån samlas fiskarna att leva vildmarksliv
att slåss med flugor och mot mygg
och se'n att slita spö
En dag när regnet faller tätt, jag stannar i mitt bo
men skiner solen litet lätt, jag ger mig ut – jo jo
(1967)

Fisken nappar
hjärtat klappar
och med iver drar jag upp.
Men vid kanten, fiskbåtsspanten
bytet schappar, det sa' plupp
Fiskar vakar, spö't jag skakar
knappt jag hinner draga upp.

Tro mig kanske eller inte
att i går jag fick en tupp
genom Sören, kolportören
rädda middan för i dag
Det är sista da'n i detta lag,

Kämpat har vi fem, sex dagar
en del fisk har många fått
Paul mest i köket lagar
läcker mat i sin karott
sånt som passar kräsna magar
mer än nog vi alla fått.

Sven är trägnast i att fiska
Walter kommer tätt därpå
Kalle hör jag stundom viska
jag tog upp en då och då
(1968)

Längesen det va
som Juktån var så bra
Finfin harr och öring grann
även röding (3 st) nu vi fann
Gänget trivs och hyllar klubben
Hurrar med sportfiskenubben
(1968)

Sten Erik och Bo,
våghalsiga killar
Forsränning upptäckt
och skarpt det gillar.

De kunde med båt
till Y-strömmen fara
och farten blev god
Sex knop är för dom en ”mara”

Men hemåt gick de,
sakta minsann
och båten
var då ej så grann.
(1968)

Var fisken finns har alltid på känn
Jonas och Erik, Bengt å Sven
Och ävenså Tore, fast han sumpat den store
Pojkarna blev öringens skräck, så nu är den väck.
Trivsamt som vanligt, vi kommer igen
och drillar dom övriga sen.
(1968)

Ett strävsamt, omaka par
har synts vandra ett par dar
längs Juktåns vackra, vilda stränder
med hopp om att fiskelyckan vänder.

Den ena prickar vaken med sin fluga
så skönt och grant så det kan duga
den andre är den verkliga novisen
som klarar öringen bäst vid spisen.

Ja, Erik, din lärartid har gjort mig gott
krokknäckarkasten är ett minne blott
nu blir väl också jag en sån där tok,
som ägnar veckor åt en dunklädd krok.
(1968)

Skål kamrater, dags igen
Fiskenerven pirrar än
I våra Juktåhjärtan
för harr'n och öringen
(1968)

Så var det slut för denna gång
det bjöds på fest på freda'n
Till Juktåns lov det sjöngs en sång
men's månen gick i nedan.

Än ett minne vi nu har,
det är hyllningsskålen vi nu tar
för alla Juktåns glada dar.
Ja, här är ljuvligt att leva!
(1969)

Emellan Översta Juktan
och smala Fjosokkens spets
där vakar öring i fruktan,
där simmar harrar i hets.

Vad vållar då detta rabalder
och varför är fisken så skraj?
Det frågar sig klubbens skalder
och flugor som Heggeli Fly.

Men plötsligt sig bladet dock vänder
- som ofta i fiskarens värld -
då fuktas de nattliga stränder
av örings och harrs sista färd,

från Åkrokens djupa höljor
där grova saker sägs stå
till Yströmmens forsande böljor
där harrarna mer än förslå.

Vi vandra i natten mot stugan
när fisket är slut för en dag,
att samlas och prata om flugan
och äta och sova ett tag.

Så formas då livet i klubben
i Juktåns vildsköna dal
och yngling likasom gubben
ges värden till minnets journal.

Vi alla nu tacka för veckan
som även i år gått för fort
och vandrar sakta den sträckan
som leder till vardagens ort.
(1968)

Glittrande klara
underbara
vatten strömmar förbi!
Det sövande bruset
det nattliga ljuset
trolsk din melodi ...

Dubbelt förgyllda
minnesfyllda
fångster Juktån bjöd;
föränderlig är du
din lyckostund är ju
harr och örings död.
(1969)

I dagar fyra
vi fått hyra
klubbens juktåstuga
för att få insuga
en oemotståndlig doft
av fjällnatur så soft.

Under dessa dagar
vi fyllt våra magar
med öring och harr
årets första ”fiskedarr”

Att höra rullens knarr
och känna första hugget
halstra fisken, o första tugget
med en snaps o en god cigarr
(1970)

Till Juktån kom vi med mod o hopp
de rara firrar att hämta opp
trots onda väder- och fiskemater
vi kämpat på utav alla krafter
Med tack för vänskap o glada kvällar
jag mot bygden så sakta knallar.
(1970)

Regnet det skvalade och skvalade
så inga firrar vi halade.
Veckan hade blivit en nit
om vi ej haft ”dynamit”

Vår frukost det var fil och fläsk
till middag var det mink och besk,
Men gänget var svetsat
i glädje och gamman
och överlevde
alla tillsammans

SH anmärkte att ”dynamit” inte får tagas på allvar!
(1970)

Martin Mannberg, mästare i klubben
i juktåstugan lagar mat, serverar nubben
fångar dessemellan har på sju à åtta
på hans kunnande är ingen måtta.

Erik Ellborg fångar många
fiskar som är långa
tung och full är fiskekorgen
när sent han kommer hem, Ellborgen.

Lennart Lawins fiskeform är fin
ksten blir många och dessutom långa
någon gång landar han även fisken
skyndar sen hem för att fixa disken.
(1971)

Fisken stod i strömmen
selet det var fritt
den återkom i drömmen
en gäst, den då har blitt.
Den gravades av Ivar
och röktes av n’Rolf
(1971)

En tallös hord av myggor och knott
mer talrik än någon någonsin trott
har kryddat den gångna veckan
på långa fiskesträckan.

Sture har badat två gånger
med jacka, byxor, kalsonger
sista gången man mest hatten såg
men fisken likväl i håven låg.

Gugge han hittade storstora fisken
då min själ slog han näven i disken
på väggen du skall
mitt yppersta fall
men så var de också en frisk en!

Sven han bärgade sitt första byte
bar den på spöt som ett annat knyte
håven han glömde, men örningen satt
”titta nu Sture, en fisk fick jag fatt!”

Ett tack vi bringar för denna tid
ett tjusigt avbrott från vardagens id
vi säger till Juktån ett samfällt hell
den sista ljuvliga julikväll.
(1971)

Fiske lagom – inte toppen
alla har vi dock fått opp en
Jannes storfisk tog tafs och fluga
Tores knutar torde icke längre duga.

Lasse, Roine och Pelle
på luspen fiskade ett riktigt harraställe

Veckans höjdpunkt Femtioårsdagen
Bengt fick morgonsnaps, blev lite dragen
slogs med mygg sökte femtioöringen
Fisken tryggt spolade förföringen.
(1971)

Högt var vattnet när vi kom
svårt det var att fiskaz.
Vid flugan vände harren om
kan vinden männe viska?

Pekka, Gunnar en kväll fick
tretti fisk i korgen
Tomhänta vi andra gick
whiskyn släckte sorgen.

Båten läckte, Erik blev
ganska blöt i baken.
I köket Arne tid fördrev
ej blott när han var vaken.

Thure drog det tyngsta lasset
men satt mest på gamla dasset.
(1972)

Nu fisket i Juktan fått en ny historia
helt beroende på en kunglig promemoria
Den gillas ej av Göhle, Lundgren eller Cederstams
Men vägen måste fram sa' Bertil Olsson uti AMS.
(1972)

Ragge en harr ur Juktån drog fram
innanmätet ur harren tog han
men ändå harren ej dog han
ty lagd på stranden på lit de parade
harren glatt sprattlade tillbaks i sitt spad
Ragge knappast log han
Relaterat enligt Ragge för brorsan
(1972)

Till toner av vägmaskiners bullrande
har vi tillbringat underbara juktåveckan
I takt med juktåforsars mullrande
har vi dragit fisk längs hela sträckan.

Björn drog den allra största fisken
Det har han oss alla låtit höra
Sven oftast skötte disk
Det som vi andra mera borde göra.

Gasolen den tog slut på slutet
utan vedspis ej mat vi kunnat laga
Björn och Janne nära bränna huset
när lyktans existens blev blott en saga.

Mycket fisk blev satt i röken
Björn och Gunnar fick order hämta riset
Förutom fisket mest Tore gilla kröken
Därför fisken blev rökt på det här viset.
(1972)

Som noveller i Juktån
visste vi ej ett spån
Vaksamt underlät fisken att vaka
och då ej heller vi ville vaka
blev resultatet nästan pannkaka.
Dog tog vi tjoget fullt
medan naturen fick vår kult
(1972)

Utanför stugan, i selet,
gick stora öringen grann,
den hade bara det felet
att med fluga och tafs den försvann

Minst tvenne kilon i höjden
tre gånger den visade upp
så Ivar blev alldeles nöjd men
tills öringfan gjorde en kupp!
(1972)

Fyra från klubben och trenne gäster
klarade fisket och fiskens fester.
Vädret var vackert och stämningen god
myggorna tärde vårt vikingablod.

Alla svingade spöet med flit,
Björn fick i vassen en läcker bit.
Gunnar E. klara köket med glans
äran för rökning är också hans.

Jägarhistorier berättade Dick,
”Bwana, en tiger i kampen gick”
Framgångsrik fiskare även han var
han gladde oss alla och åt som en karl.

Glada kamrater festen är slut
Juktån vi hälsar, tack och salut.
(1973)

Bengt han var en klok en
så han fick de flesta fiskarna på kroken
Blenda och Arne fiskade ej alla dar
istället myrarnas guld hem de bar.

Peter och Sverker sköna flugor band
Drog dock några öringar ibland
Erik o Ivar byggde den nya röken
tidigt på morgonkröken
(1973)

Vädret varmt och fisken slö
långt vi slapp att vandra.
Klubbens vatten bäst miljö
resten ”sköts” av andra.
Väl vi fann den väg vi fått
gjort oss något litet gott.
Men när bilar dundra
vill man gärna undra.
(1973)

Snart skall vi gå till civilisationen
och vi tackar för den goda motionen.
Himlen var tung och full utav vatten
firrarna ratade flugor som katten.

Ståndet (i vattnet) var jättebra
Temperaturen var som den ska va.
Varför är det då dåligt med firrar
undrar hela gänget när glasen klirrar.

Vi höja nubben och pokulerar
myggen på felan oss fin ackompanjerar
(1974)

En öring i strömmen den hugger så gärna
men bara i ljuset av himmelens stjärna
så midda'n fick ätas i morgonens ljus
vid stranden av Juktån i sportfiskets hus.

Humöret var fint och värmen var god
men ofta i regnet sportfiskarn stod
Vi lämna nu vattnet och stugan med sorg
se'n brod(er)ligt vi delat de skickligas korg
(1974)

I år var myggen mindre stygg
Fisken, dessvärre, mera skygg
Högt flödade Juktans flod
och regnet isade vårt blod
Mot slutet likväl lyckan vände
och sent omsider fiskar sände
(1974)

Vädret var vackert och solen gassade
men alla våra flugor dåligt passade
och öring och harr uti Juktån klar
blev således därstädes kvar
(1974)

Öringen i Juktån det är en listig fan
för att få'n i kokvrån man får jobba hela dan

Roligt har de ändå vatt,
fast ibland vår fiskekorg var tom
när vi sent i augustinatt hemåt gick i sakta lom

Inget regn har fallit ner, varmt det hela tiden var
myggen den vart bara fler, vi dem på oss ständigt bar

Nästan varje kväll vi såg Jupiter mot oss skina
när vi till årors gnissel och gnäll svingade vår lina

Gamla tider är nu slut, man ej längre ensam får
släppa ut sin tunna gut mot den plats där fisken står

En salig blandning denna gång vi var,
två veteraner som med goda råd
talade om var fisken stord och tar,
fem juniorer som ej gav fisken någon nåd

Nu ett juktåår har åter gått, det till oss alla gav
ett litet frö av längtan i vårt sinne satt,
en längtan att det även nästa år blir av
(1974)

Fem juniorer och så Sture och Arne
var denna vecka i Juktån vittfarne
Men öring och harr bara provsmaka' kroken
fast alla vi fiska' som gripna av token

dock fick vi till gravning och också till röken
och alltså vi medför ett bidrag till köken
där mammor och hustrur nu väntat en vecka
i ivrig förväntan att nyhet skall läcka

om hälsan hos gossar och makar i fjället
som alla är gränslöst välkomna till tjället;
och här vi nu tacka för dagar i stugan
och fara så åter till mamma och frugan
(1974)

Så här på slutet av sommaren Juktån oss gladde
för alla på kroken stora fiskar vi hade
Vädret var vackert o höstfärger glödde
fjärilar i massa fiskarna gödde
På flygfån o torrflugor tog de miste ibland
och med tur fick vi några iland
och vi ångrade då
att dagarna var så få
(1974)

*Avskrivet mars 2017
med trägna försök att tyda diverse handstilar*

Anders Selander